

آسیب‌های کودکان قابل پیشگیری هستند

آسیب‌های ناشی از حوادث از علل اصلی معلولیت، ناهنجاری‌های دائمی و مرگ در کودکان است. هر سال تعداد زیادی از کودکان، حوادثی را تجربه می‌کنند. یکی از علل عمده بروز حوادث در کودکان، ناتوانی آنها در شناخت اصول ایمنی و پیشگیری از آسیب‌ها است. مکان‌هایی در خانه و خارج از آن وجود دارد که علیرغم اینکه به چشم نمی‌آیند، بالقوه برای کودک آسیب‌زا است. در سراسر جهان کودکان به علت آسیب‌های غیرعمدی دچار مرگ، جراحت، ناتوانی‌ها و کم‌توانی‌های جسمی می‌شوند. کودکان در معرض خطر آسیب، بسته به سن، جنس، نژاد و وضعیت اجتماعی و اقتصادی‌شان ویژگی‌های متفاوت دارند.

ویژگی‌های فیزیکی کودکان آنها را بیشتر در معرض خطر آسیب قرار می‌دهد و یا آسیب بیشتری به آنها وارد می‌کند. پوست کودکان در مقابل دماهای پایین‌تر، عمیق‌تر و سریع‌تر می‌سوزد. نسبت سطح بدن به حجم آن در کودکان بیشتر است، بنابراین نه تنها اندازه سوختگی آنها نسبت به بزرگ‌ترها بیشتر می‌شود، بلکه کاهش مایع میان‌بافتی نیز در ناحیه سوخته شدیدتر است.

کودکان کمتر از بزرگسالان به چشم می‌آیند، دیدن وسایل نقلیه برای آنها قدری مشکل است و نمی‌توانند سرعت نزدیک شدن ماشین‌ها و فاصله آنها را از روی صدای موتور پیش‌بینی کنند، بنابراین بیشتر در معرض خطر تصادفات جاده‌ای هستند.

دوران‌های مختلف رشد و تکامل کودک می‌تواند با نوع آسیب‌هایی که برای آنها رخ می‌دهد ارتباط داشته باشد. سن کودک، مرحله رشد و تکامل او، نحوه تماس و ارتباط او با جهان اطرافش و نوع فعالیت‌های او همگی با آسیب‌های کودکان مرتبط هستند.

عوامل اقتصادی نظیر درآمد خانواده، عوامل اجتماعی مانند آموزش مادران، فاکتورهای مربوط به ساختار خانواده از قبیل سن مادر، تعداد اعضای خانواده، تعداد بچه‌ها، جدایی والدین و فاکتورهای مربوط به وضعیت منزل از قبیل نوع مالکیت خانه و سطح ازدحام در محل سکونت و کلیه مسایل مربوط به محله و همسایگان در آسیب‌پذیری کودکان مؤثرند.

آسیب‌های ناشی از حوادث ترافیکی علت بسیاری از مرگ و میرها و معلولیت‌های کودکان است. کودکان به روش‌های مختلفی دچار حوادث ترافیکی می‌شوند، آنها ممکن است عابر پیاده، دوچرخه‌سوار، موتورسیکلت‌سوار، ترک‌نشین موتورسیکلت‌سوار، سرنشین اتومبیل، مسافر وسیله نقلیه عمومی باشند یا در نزدیکی

جاده ها زندگی کنند، در کف جاده ها بازی کنند و یاحتی در کنار جاده ها کار کنند. آسیب های ناشی از وسایل نقلیه ممکن است، زمانی ایجاد شود که کودکان درون خودرو هستند و خودرو ناگهان ترمز می کند و با سایر وسایل نقلیه تصادف می کند. گاهی نیز آسیب بر اثر تصادف خودرو با کودکان عابر پیاده و یا کودکان دوچرخه سوار ایجاد می شود.

معمولاً کودکان تا ۹ سالگی در هنگام عبور با خودرو و یا به عنوان عابر پیاده همراه والدین خود هستند، اما کودکان بزرگتر تمایل به عبور تنها از خیابان به عنوان عابر پیاده، دوچرخه سوار، موتورسوار و سپس راننده ماشین دارند. نسبت های بالای حوادث ترافیکی بین کودکان ۱۰ ساله و بیشتر، نتیجه افزایش آزادی و همچنین افزایش تمایل آنها به انجام رفتارهای پر خطر است. نگرش کودکان در مورد رانندگی و نیز استفاده ایمن از جاده ها در ۱۱ سالگی شکل می گیرد. از همان سنین کودکی، پسران بیشتر از دختران دچار تصادفات جاده ای می شوند.

حوادث ترافیکی کودکان هزینه های مستقیم و غیرمستقیم فراوانی را بر اقتصاد ملی کشورها و قربانیان حادثه تحمیل می کند که شامل: هزینه معلولیت های دائمی، هزینه محرومیت از فرصت های آموزشی، هزینه مراقبت های بهداشتی، هزینه های قانونی، هزینه تعمیر وسایل نقلیه و هزینه غیبت از کار است. به این هزینه ها باید هزینه های اقتصادی طولانی مدت مرگ زود هنگام، توانبخشی، از دست رفتن سال های زندگی توأم با سلامتی کودکان و ناتوانی برای کار را نیز افزود.